

CZYTAJ W NUMERZE

- > DROGA KU ŚWIATŁU
- > WIGILIA PASCHALNA

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 641 • Niedziela Palmowa Męki Pańskiej • 29 marca 2026 r.

> SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Mateusza (21, 1-11)

Gdy się przybliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie oślicę uwiązaną i źrebię z nią. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie! A gdyby wam kto co mówił, powiecie: "Pan ich potrzebuje, a zaraz je puści"». Stało się to, żeby się spełniło słowo Proroka: Powiedzcie Górze Syjońskiej: Oto Król twój przychodzi do Ciebie łagodny, siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy. Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. A ogromny tłum stał swe płaszcze na drodze, inni obcinali gałązki z drzew i ścielili na drodze. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach! Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?» A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Iz 50, 4-7;

Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24;

Flp 2, 6-11;

Mt 26, 14 – 27, 66

Ks. Marian Rowicki

Król twój przychodzi do ciebie, łagodny siedzący na osiołku źrebięciu oślicy. Przychodzi, by dać siebie na okup za grzechy wszystkich ludzi, moje i twoje. Aby tego doświadczyć, proponuje, abyśmy szli za Nim, biorąc swój krzyż. W ten sposób możemy się stać jedno z Nim w śmierci i życiu. On jest życiem nieprzemijającym, i w Nim ukryte jest nasze życie. Objawi je, gdy przyjdzie na końcu czasów, teraz wypełnia nasze serca duchem nadziei.

DWIE STRONY BARYKADY

Niedziela Palmową rozpoczynamy czas Wielkiego Tygodnia – bezpośredniej drogi Chrystusa na krzyż, z miłości do człowieka. To dlatego Kościół daje nam dzisiaj do rozważenia dwa fragmenty Ewangelii: pierwszy, na początku Eucharystii opisujący wjazd Chrystusa do Jerozolimy; drugi – opis męki Pana Jezusa czytany z podziałem na role w czasie liturgii słowa. Wjazd Chrystusa do Jeruzalem oznacza początek końca Jego ziemskiej misji. Ciąg zdarzeń, których będziemy świadkami w tym tygodniu zmierza do wypełnienia posłannictwa Jezusa Chrystusa. On jest Panem czasu, nic nie wymyka Mu się spod kontroli. Pokazuje nam, że Jego zbawcze dzieło nie jest spontaniczne, ale głęboko przemyslane.

Może zaskakiwać sposób wjazdu Jezusa do „Miasta Pokoju”...ten, który był przeciwny przejawom chwały, który po tak licznych cudach zakazywał mówienia o nim, który ukrywał się, gdy tłum chciał Go obwołać Królem, dziś wjeżdża do swojego miasta istic królewsko, pełen majestatu, w atmosferze try-

umfu. Świadom bliskiego odejścia, pozwala wreszcie nazwać siebie Królem, lecz ci, którzy Go witają zdają się nadal zupełnie nie rozumieć Jego Królestwa. Radosne okrzyki, ścielone na drodze płaszcze i palmy nie mogły pozostać obojętne ówczesnej elicie. Chrystus „zwrócił” na siebie uwagę. Pewnie większość widziała w Nim zapowiedzianego Mesjasza. Pokładali w Nim nadzieję, że wreszcie ich wyzwoli...i wyzwolił, jednak nie spod władzy Rzymu, jakby tego pragnęli, ale spod władzy grzechu, czego nie byli gotowi jeszcze przyjąć.

Najbardziej zatrważające jest to, jak łatwo tłumowi jest przejść od radosnego „Hosanna” do haniebnego „Ukrzyżuj Go!”. Pięć dni wystarczyło, aby z euforii przeszli do nienawiści. Dlaczego? Może Chrystus nie spełnił ich oczekiwań? Może rozgniewali się na to, że powywracał stoły bankierom? Może...tak miało być...Bardzo łatwo jest nam ocenić tamtych ludzi, zdziwić się ich poczynaniami, oburzyć na ich zachowanie. A czy przypadkiem nie jesteśmy do nich podobni? Dziś przyłączamy się do tłumu, który wita Chry-

stusa jako Króla, uznajemy Go naszym Władcą, czego wyrazem są nasze kolorowe palmy. A co będziemy skandować w Wielki Piątek? Albo wcześniej, co powiem o Chrystusie jutro? Do swoich bliskich, w miejscu pracy, w szkole? Czy przyznam się do Niego jako Króla? Czy też udam, że Go nie znam, idąc być może za tłumem?

Niedziela Palmowa to doskonały dzień, żeby odpowiedzieć sobie na pytanie: Kim dla mnie jest Jezus? Od odpowiedzi na to pytanie będzie zależeć nasze przeżywanie Triduum Paschalnego. To już dziś określamy, po której stronie barykady się ustawiamy. Do kogo mi bliżej? Do wiwatujących „Hosanna, Synowi Dawida” z procesji na rozpoczęcie dzisiejszej Mszy Świętej? Czy też wrzeszczących „Ukrzyżuj Go!” z fragmentu Ewangelii? Obyśmy w Wielki Piątek znaleźli się pod krzyżem Chrystusa, między tymi, którzy w Niedzielę Palmową uznali w Nim swego Króla i zdania swego nie zmienili.

ks. Patryk

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

Beatyfikacja w Gietrzwałdzie?

Papież Leon XIV 23 marca zatwierdził dekret o heroiczności cnót Barbary Samulowskiej, jednej z dziewczynek, którym ukazała się Matka Boża w Gietrzwałdzie. Proces beatyfikacyjny s. Stanisławy (imię zakonne) na etapie diecezjalnym rozpoczął się w 2005 roku. Siostra Stanisława zmarła w opinii świętości 6 grudnia 1950 roku w Gwatemali i tam spoczęła na jednym z cmentarzy. Istnieją realne szanse, że beatyfikacja s. Stanisławy Samulowskiej może odbyć się w roku 150. rocznicy objawień Matki Bożej, czyli w 2027 roku.

Synod archidiecezji warszawskiej

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego abp Adrian Galbas powołał Komisję przygotowawczą i Sekretariat V Synodu Archidiecezji Warszawskiej. Przewodniczącym Komisji został abp Adrian Galbas, a Sekretarzem Synodu – ks. prałat Matteo Campagnaro, rektor Archidiecezjalnego Seminarium Misyjnego „Redemptoris Mater”. Decyzja metropolity warszawskiego o przeprowadzeniu V Synodu Archidiecezji Warszawskiej wynika z potrzeby dostosowania i zaktualizowania prawa partykularnego Archidiecezji Warszawskiej oraz odnowienia i pobudzenia działalności duszpasterskiej Kościoła warszawskiego w odpowiedzi na zmiany w Kościele i w świecie w ostatnich dwóch dekadach.

Triduum z biskupem

Abp Adrian Galbas, kard. Kazimierz Nycz oraz biskupi pomocniczy będą przewodniczyć liturgiom Wielkiego Tygodnia w Archikatedrze Warszawskiej i parafiach. Kalendarium można znaleźć na stronie archidiecezji. Rozpoczyna się w Niedzielę Palmową od uroczystej Mszy Świętej z procesją w parafii Wniebowstąpienia Pańskiego na Ursynowie. Arcybiskup zaprasza także na Mszę Krzyżma w Wielki Czwartek o godz. 10:00 w Archikatedrze Warszawskiej, Mszę Wieczerzy Pańskiej w parafii Wszystkich Świętych i Liturgię Męki Pańskiej w Bazylice Świętego Krzyża. Wigilię Paschalną odprawi o godz. 20:00 w Archikatedrze. W wielkanocny poranek o godz. 6:00 metropolita warszawski poprowadzi procesję rezurekcyjną w parafii św. Krzysztofa w Podkowie Leśnej.

Kryzys edukacji

W okolicznościowych przemówieniach politycy lubią określać edukację jako inwestycję w przyszłość. Rzeczywistość jest często inna. Na edukacji chętnie się oszczędza, przypomnieliśmy najnowsze badania. Ponad 274 miliony młodych ludzi na całym świecie nie ma dostępu do edukacji. Brakuje jeszcze danych z dziesięciu krajów dotkniętych problemami. Oznacza to, że na całym świecie co najmniej jedno na sześć osób dzieci jest całkowicie wykluczone z edukacji; tylko dwoje nastolatków kończy szkołę średnią. Głównymi przyczynami są wzrost populacji, kryzysy i malejące nakłady na edukację.

Droga ku Światłu.

Jedną z takich dróg jest przejście przez Wielki Post. Co zrobić aby to Światło nas nie poraziło? Najprostszym sposobem jest powolne przyzwyczajanie się do coraz silniejszego światła. Co można zrobić w przypadku, gdy tym Światłem jest sam Bóg? Sposobem na codzienne zbliżanie się do Boga jest zagłębianie się w teksty Pisma Świętego, bowiem Słowo Boże jest Słowem żywym. Kolejne co możemy zrobić to karmienie się żywym Ciałem Jezusa Chrystusa, czyli rozjaśnianie swej Duszy poprzez Eucharystię. Żeby jednak to czynić, potrzebne jest nam permanentne usuwanie brudu zaciemniającego jasność Duszy, poprzez korzystanie z Sakramentu Pokuty, gdzie spotykamy się z Bożym Miłosierdziem. Ważna jest także Adoracja Przenajświętszego Sakramentu; stanięcie w prawdzie przed samym

Bogiem jest tym, co przemienia naszą Duszę, bo On nie tylko na nas czeka ale też wybiega nam naprzeciw, gdy tylko zapagniemy do Niego wrócić. Jezus Chrystus uczy nas Miłosierdzia, więc jeśli chcemy postępować Jego śladami powinniśmy i my czynić miłosierdzie i kochać bliźniego swego jak siebie samego. To wszystko zbliża nas do Boga, daje nam odwagę by czuć się Jego uczniami, synami, przyjaciółmi...

Aby prawidłowo i sprawnie wędrować śladami Chrystusa powinniśmy prosić Ducha Świętego o potrzebne Dary i zbroję, tak byśmy w końcu czuli się godni być braćmi tego, który jest największą Światłością Świata i Światłem na oświecenie pogan.

krystya

Książka dla małego i dużego

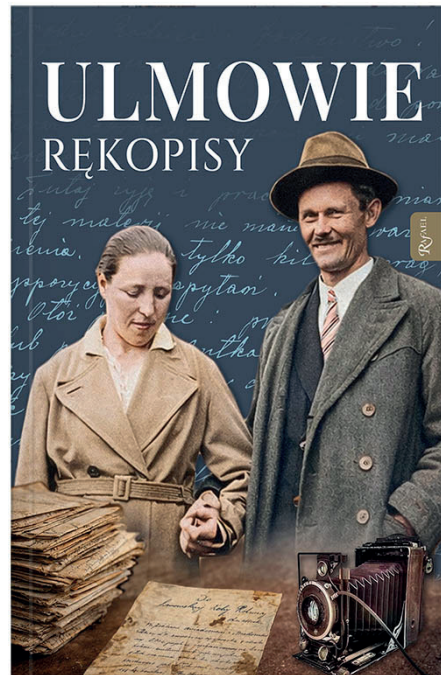
„ULMOWIE. Rękopisy”

W związku z rocznicą śmierci błogosławionej Rodziny Ulmów (24 marca 1944 r.) ukazała się publikacja „ULMOWIE. Rękopisy”, zawierająca niepublikowane wcześniej zapiski Józefa Ulmy, rodzinne listy oraz fotografie dokumentujące życie rodziny z Markowej.

Książka powstała na podstawie autentycznych materiałów z lat 1921–1944 i pozwala spojrzeć na historię Ulmów z niezwykle osobistej perspektywy – poprzez ich własne słowa, notatki i dokumenty.

W prologu publikacji czytamy m.in.: „Porozrzucane przez niemieckich żandarmów książki, notatki i zapisane przez Ulmę zeszyty nie przedstawiały w oczach okupantów najmniejszej wartości. Niewątpliwie z tego powodu przetrwały do dziś”.

Zachowane rękopisy stanowią dziś wyjątkowe źródło wiedzy o duchowości i codzienności Ulmów. Autor publikacji ks. Paweł Tołpa podkreśla, że są one swoistym „kodem” pozwalającym zrozumieć życie tej rodziny: „Osobiste notatki pozostawione przez Rodzinę Ulmów są dziś swoistego rodzaju ich „kodem DNA”.

Rękopisy te stanowią wystarczającą pomoc, aby właśnie z nich, krok po kroku, odczytać liczne walory męczeńskiej rodziny”.

WEJDŹMY W MISTERIUM LITURGII WIGILII PASCHALNEJ

Sobota jest dniem wielkiej ciszy po śmierci Chrystusa. Dla apostołów był to dzień największej próby. Oprócz Jana, wszyscy rzucili się do ucieczki i nie było ich pod krzyżem. Jedyne Maryja i święty Jan zostali. Ta, która wytrwała w wierze jest Maryja i dlatego każda sobota jest dniem maryjnym. W Wielką Sobotę nie sprawuje się Mszy Świętej. Dopiero po zmroku, zaczynamy liturgię Wigilii Paschalnej należącą już do obchodów zmartwychwstania Pana Jezusa. Spróbujmy wejść w największe misterium naszej wiary.

Chrystus Pan zmartwychwstał w nocy z soboty na niedzielę. Ta noc „prawdźwie błogosławiona, jedyna, była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa...”. Rozumiejąc dobrze wyjątkowe znaczenie tej nocy, przodkowie nasi całym światom nadali nazwę Wielkanocy. Podobnie, jak chrześcijanie pierwszych wieków, gromadzimy się tej nocy w kościołach w radosnym oczekiwaniu na Zmartwychwstanie. W pierwszych wiekach właśnie podczas Wigilii Paschalnej odbywał się chrzest dorosłych katechumenów. My teraz możemy odnawiać nasze przyrzeczenia chrzcielne, co jest też możliwością uzyskania odpustu częściowego.

Liturgia zaczyna się od poświęcenia ognia. Przed kościołem, tonącym w ciemnościach znajduje się ognisko, przy którym po poświęceniu przez kapłana ognia, zostaje zapalona świeca paschalna, symbol Chrystusa. W liturgii noc jest znakiem mocy szatana i śmierci. Jezus jest zaś „światłością świata”, Jego mocą może rozpalić się w nas niebiańskie pragnienie, abyśmy z czystym sercem mogli dotrzeć kiedyś wiecznej światłości. Liturgia tej nocy ukazuje kontrast ciemności i światła, ognia i wody, aby unaocznić nam prawdę, że ze śmierci Chrystusa wytrysnęło nowe życie. I dla nas nie powinien to być tylko pusty obrzęd, powinniśmy przynieść Jezusowi całą naszą duchową nędzę i ze skruchą zapragnąć doświadczyć mocy Jego zmartwychwstania, by żyć dalej w łasce uświęcającej. Następnie jeden z ministrantów przynosi przed celebransą paschał. Celebrans łączy rylcem na świecy paschalnej krzyż, pierwszą i ostatnią literę alfabetu greckiego oraz cztery cyfry bieżącego roku. To znaki, że Jezus jest Panem czasu, początkiem i końcem (o tym czytamy też w Apokalipsie świętego Jana), znaki te mówią o chwale i panowaniu Boga. Do ciemnego kościoła wnosi się paschał – symbol zmartwychwstałego Chrystusa. Procesja ze

światłem wywodzi się jeszcze z Jerozolimy. Duchowieństwo tamtejsze zamykało się w Grobie Pańskim i wychodziło z niego z symbolicznym światłem, podobnie jak Chrystus wyszedł z grobu w blasku chwały. Procesja z paschałem to najstarsza forma procesji rezurekcyjnej. Procesja zatrzymuje się trzy razy: przy wejściu, na środku kościoła i w prezbiterium. Za każdym razem diakon niosący paschał śpiewa w coraz wyższym tonie: „Światło Chrystusa”. Na te słowa wszyscy zgromadzeni klękają. Ministranci przynoszą wiernym światło zapalone od paschału. Warto pamiętać, by na tę liturgię każdy miał swoją świecę.

Po okadzeniu paschału, który ustawia się w prezbiterium (zapalony, towarzyszy nam do końca okresu wielkanocnego w Kościele), diakon śpiewa orędzie wielkanocne, zwane po łacinie „Exsultetem”, od pierwszego słowa „Weselcie się”. Jest to moment ogłoszenia radości całej społeczności ludu Bożego z dzieła zbawienia dokonanego przez Chrystusa. To zachęta, by z całego serca chwalić Boga, który rozpoczynając dzieło zbawcze jeszcze w Starym Testamencie, wyprowadził lud Izraela z niewoli egipskiej, a nas wybrał z mocy grzechu. Zacytuję jeden fragment Exsultetu, bo dobrze oddaje głębię przemiany, jaka powinna zachodzić w sercach wierzących w czasie tych Świąt. „Uświęcająca siła tej nocy oddała zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę”. Jest też mowa o „szczęśliwej winie” (felix culpa) Adama, gdyż zgładził ją tak wielki Odkupiciel. To pocieszające dla nas, że nawet gdy zgrzeszymy, możemy po wyrażeniu skruchy i spowiedzi spotkać się z Bożym miłosierdziem. Czasem grzech rozbija naszą skorupę pychy i daje nam możliwość nawet poprzez łzy zobaczyć oblicze Boga.

Teraz następuje druga część liturgii, ukazująca nasze odrodzenie przez chrzest. Najpierw następuje 9 czytań: 7 z Starego Testamentu i 2 z Nowego Testamentu. Te czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie. Czasem jest mniej czytań ze ST, co jest dopuszczalne. Po każdym czytaniu wierni wstają i modlą się (dawniej klękali), a celebrans czyta kolektę. Czytania przeplatane są psalmami. Przed Ewangelią śpiewana jest sekwencja wielkanocna, śpiewana radośnie przez całą oktafę świąt. Po homilii następuje obrzęd poświęcenia wody

chrzcielnej, poprzedzony uroczystym i tradycyjnym śpiewem litanii do wszystkich świętych. Kapłan w czasie modlitwy wstawia paschał do wody trzy razy, wspominając chrzest Jezusa w Jordanie. Potem, jeśli nikt nie jest chrzczony, wszyscy zgromadzeni odnawiają przyrzeczenia chrzcielne. Tak przygotowani wchodzimy w serce świątecznej Eucharystii. Następuje przygotowanie darów ofiarnych. Na zakończenie Eucharystii może odbyć się procesja rezurekcyjna, choć w większości polskich parafii tradycyjnie ma ona miejsce o świcie. Duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego. Diakon lub kapłan wystawia Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami: „W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie: Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywał! Niech ta świątynia zabrzmi potężnym śpiewem całego ludu! Posłuszni temu wezwaniu pójdziemy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym Królestwo niebios.” Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: „Wesoły nam dzień dziś nastał” lub „Chrystus zmartwychwstał jest”. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stulą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąża kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do prezbiterium, krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn „Ciebie, Boga, wysławiamy”. Jest to chwila wielkiej radości wspólnoty wierzących i świadectwo dla świata. Radośnie brzmia organy i biją dzwony.

Warto wziąć udział w całym Triduum Paschalnym, a zwłaszcza w Liturgii Paschalnej. Spróbujmy usłyszeć Boży głos w naszym sercu i zachwyćmy się Jego działaniem w naszym życiu. Uroczysta celebrowanie może nam pomóc odkryć zarówno majestat Boży, jak i bliskość Jezusa, Jego Obecność wśród nas.

Anna Bielawska

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. 29.03 – niedziela, rozpoczynamy Wielki Tydzień, Błogosławieństwo palm tylko w obrzędzie procesji wejścia, po Mszy św. o g. 10.30 warsztaty plastyczne dla dzieci, o g. 17.30 Gorzkie Żale, do kosza pod ołtarzem można składać dar serca dla potrzebujących
2. 31.03-01.04 – wtorek, środa, po Mszy św. o g. 18.00 zapraszamy do skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania, by przygotować się do głębszego przeżycia Triduum Paschalnego, doświadczyć Paschy Jezusa Chrystusa, Jego przejścia ze śmierci do życia, którego pragnie dokonać w nas

Triduum Paschalne

3. 02.04 – Wielki Czwartek, rozpoczynamy Triduum Paschalne, o g. 18.00 Msza św. Wieczerzy Pańskiej, obrzęd obmycia nóg, po Mszy św. zanosimy Pana Jezusa do ciemnicy, odpust zupełny za uroczysty śpiew hymnu: Przed tak wielkim Sakramentem..., zapraszamy do adoracji Pana Jezusa w ciemnicy
4. 27.03 – Wielki Piątek Męki Pańskiej, o g. 8.00 Jutrznia w kościele, o g. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego, rozpoczynamy nowennę, zalecany święty post paschalny w miarę możliwości, aż do Wigilii Paschalnej, „aby z podniosłym i otwartym sercem przystąpić do radości Niedzieli Zmartwychwstania. Liturgia Męki Pańskiej o g. 18.00, Komunię św. rozdaje się tylko w kościele podczas liturgii, chorem w każdej porze dnia (pierwszy piątek), od adoracji krzyża w czasie liturgii aż do Wigilii Paschalnej przykłąmy przed krzyżem, zbiórka ofiar na Grób Pański w Jerozolimie, na zakończenie liturgii przenosimy Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego, adoracja, odpust zupełny za ucałowanie i adorację Krzyża
5. 04.04 – Wielka Sobota, Jutrznia o g. 8.00 w kościele, błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny w g.: 9.30 – 15.30, go 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego, bezpośrednio po nowennie nabożeństwo Pierwszych Sobót. Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa oraz Jego zstąpienie do otchłani, a także w modlitwie i poście oczekuje na Jego Zmartwychwstanie, w tym dniu nie celebруем sakramentów
6. 05.04 – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego, okres Wielkanocy, „Pięćdziesiąt dni od Niedzieli Zmartwychwstania do Niedzieli Zesłania Ducha Świętego obchodzi się z wielką radością jako jeden dzień świąteczny” (św. Atanazy). Wigilię Paschalną obchodzoną w święta noc Zmartwychwstania Pańskiego, rozpoczniemy w sobotę o g. 20.00, błogosławieństwem nowego ognia. Przynosimy świece, które zapalimy od Paschału. Odpust zupełny za odnowienie obietnic chrzcielnych. Procesja rezurekcyjna na zakończenie Wigilii Paschalnej, wyjdziemy z procesją by ogłosić światu, że Pan Zmartwychwstał. Msze św. w niedzielę: 9.00, 10.30, 12.00, 18.00, o g. 15.00 nowenna

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00, 10.30 - Msza święta dla dzieci
12.00, 18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się 15 min.
przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa

w Wielkim Poście:

Droga Krzyżowa dla dorosłych
w piątki po wieczornej Mszy Św.
Droga Krzyżowa dla dzieci
i młodzieży w piątki o g. 17:15
Gorzkie żale w niedziele o g. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.30

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

KONTO PARAFII

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery
Epifani razem z Epifankiem)

REDAKCJA:

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie
prawo modyfikacji tekstów.

7. Zapraszamy do czytania prasy katolickiej
8. Są wolne intencje mszalne
9. Ksiądz Janusz rozpoczął publikację nowej serii książeczek dla dzieci. Są to kolorowanki związane z tematyką dobrego wychowania. Na razie ukazały się dwie pierwsze pozycje: „Jak rozmawiać z ludźmi”, „Jak zachować się w szkole”, Można je kupić w kruchcie.